

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 132/08-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. J., (...), t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 1 ods. 2, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 4, čl. 6 ods. 1 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaní sp. zn. 3 Tos 41/2007 a jeho uznesením zo 14. júna 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. J. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. decembra 2007 doručená sťažnosť M. J. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaním doručeným ústavnému súdu 14. februára 2008, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 1 ods. 2, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 4, čl. 6 ods. 1 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní sp. zn. 3 Tos 41/2007 a jeho uznesením zo 14. júna 2007 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že 3. mája 2007 podal sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 T 38/2004 z 11. apríla 2007, ktorým ho tento súd ponechal naďalej vo väzbe. Ďalej uviedol, že „*krajský súd rozhodol dňa 14. júna 2007*“ a poukázal na to, že „*rozhodnutie sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 3. 5. 2007 trvalo 63 dní rozhodnutie KS - Žilina bolo 14. 6. 2007 písomné vyhotovenie rozhodnutia a jeho expedovanie okresnému súdu 5. 10. 2007 za účelom doručenia sťažovateľovi a jeho obhajcovi si na krajskom súde vyžiadalo ďalších viac ako 109 dní*“.

V odôvodnení sťažnosti sa sťažovateľ odvolal na judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej „*jednotlivé lehoty z hľadiska požiadavok neodkladnosti alebo urýchlenosti sa posudzujú podľa všetkých okolností prípadu, spravidla lehoty rátané na mesiace sú príliš dlhé a nevyhovujú požiadavke rýchlosti*“, a preto sa podľa sťažovateľa „*oba súdy (...) svojim oneskoreným postupom podieľali na porušení práv sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 2 ústavy a čl. 5 ods. 4 Dohovoru v posudzovanom smere*“.

Sťažovateľ ďalej poukázal na to, že „*rozhodnutie krajského súdu zo dňa 14. 6. 2007, ktorý rozhodol procesne chybným postupom, mal rozhodnúť správne podľa § 148 Tr. por. (účinného do 31. 12. 2005 č. 141/1961 Zb.) lebo rozsudok nadobudol právoplatnosť až 13. 9. 2007*“, preto mal podľa sťažovateľa „*KS - Žilina rozhodnúť po starom tr. por. a nie podľa § 194 ods. 1 Tr. por.*“ a taktiež mal „*rozhodnúť v zmysle § 147 Tr. por. (účinného do 31. 12. 2005 č. 141/1961 Zb.) a nie podľa § 192 ods. 1 Tr. por.*“.

Sťažovateľ v závere svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd nálezom „*vyslovil (...) že základné právo M. J. (...) t. č. ÚVTOS (...) pre čl. 46 ods. 1, 12 ods. 1, čl. 47 ods. 3 ústavy SR, čl. 12 ods. 4 Ústavy SR, čl. 17 ods. 2 Ústavy SR čl. 5 ods. 4 dohovoru, čl. 2 ods. 2*

Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 17 Európskeho dohovoru, podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutím krajského súdu dňa 14. 6. 2007 vedenom pod sp. zn. 1 T 38/04 porušené bolo“.

Ďalej žiadal, aby ústavný súd nariadil jeho prepustenie na slobodu, zrušil „uznesenie Krajského súdu č. k. 3 Tos/41/2007-864 zo dňa 14. 6. 2007“, priznal mu „primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 000 000 Sk“, ako aj úhradu trov právneho zastúpenia. Súčasne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, pripojil kópiu svojich rukopisov - korešpondenciu s vo veci konajúcimi súdmi (žiadosti o prepustenie z väzby, vyjadrenie k návrhom o predĺžení väzby), sťažnosti adresované všeobecným súdom a orgánom prokuratúry a odpovede na nich, ako aj niektoré rozhodnutia všeobecných súdov.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu

na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd je vzhľadom na to povinný pri predbežnom prerokovaní sťažnosti preskúmať najskôr jej procesné náležitosti a splnenie predpokladov na jej prípadné prijatie na ďalšie konanie.

Ústavný súd je v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania, najmä petitom sťažnosti (návrhom na rozhodnutie) a môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv. Preto sa ústavný súd zaoberal obsahovou identifikáciou (predmetom konania) a len tou časťou (etapou) konania v trestnej veci sťažovateľa, ktorú vymedzil v petite svojho návrhu, t. j. postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tos 41/2007 a jeho uznesením zo 14. júna 2007 (ústavný súd poznamenáva, že v predmetnej trestnej veci podal sťažovateľ od roku 2003 ďalších 12 podaní, ktorými namietal nezákonnosť, resp. neústavnosť postupu vo veci konajúcich orgánov činných v trestnom konaní a všeobecných súdov). Tvrdenia o porušení iných práv [napr. čl. 6 ods. 3 písm. c) dohovoru, čl. 8 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd] a v iných konaniach, ktoré sťažovateľ uvádza v texte sťažnosti okrem petitu, je podľa názoru ústavného súdu potrebné považovať iba za súčasť jeho argumentácie (III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07).

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2

zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nepripúšťa.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že uznesením krajského sp. zn. 3 Tos 41/2007 zo 14. júna 2007 a jemu predchádzajúcim postupom krajského súdu boli porušené jeho základné práva podľa čl. 1 ods. 2, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 4 čl. 6 ods. 1 a čl. 17 dohovoru.

Ako vyplýva z fotokópie úradného záznamu spísaného na krajskom súde 16. júla 2007, pokyn na doručovanie predmetného uznesenia dal krajský súd, a to Krajskej prokuratúre v Žiline, sťažovateľovi a jeho obhajcovi. Na základe fotokópie doručky vyžiadanej ústavným súdom ústavný súd zistil, že napadnuté uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 20. júla 2007 a jeho obhajcovi 17. júla 2007. Spis spolu s napadnutým uznesením krajského súdu bol 5. októbra 2007 vrátený okresnému súdu. Na sťažnosti je uvedený dátum spísania 5. december 2007 a ústavnému súdu bola doručená 7. decembra 2007.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti a s prihliadnutím na dátum doručenia právoplatného rozhodnutia krajského súdu sťažovateľovi (20. júl 2007), ako aj so zreteľom na deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (7. december 2007), ústavný súd považoval za dostatočne preukázané podanie sťažnosti proti označenému postupu a uzneseniu krajského súdu po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (obdobne napr. III. ÚS 301/04, III. ÚS 302/04, III. ÚS 315/05).

Z týchto dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene bez toho, aby sa zaoberal opodstatnenosťou v nej uvedených námietok, ako aj jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2008